

Sygn. I C 1433/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Robert Czarnecki

Protokolant: Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Hurtownia (...), (...) Spółka z o.o. w W.

przeciwko Z. D.

o zapłatę

orzeka:

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1433/18

UZASADNIENIE

Powód N. Hurtownia (...), (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł w dniu 21 maja 2018 r. pozew do Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie przeciwko Z. D. o zapłatę kwoty 180,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 lipca 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 r. przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Pozwany Z. D., prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. w dniu 17 czerwca 2013 r. podróżował pociągiem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Podczas dokonanej w czasie przejazdu kontroli okazało się, że korzystał z usługi przewozu bez ważnego biletu. W związku z powyższym kontroler wystawił i doręczył Z. D. wezwanie do zapłaty stwierdzające obowiązek uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej – na podstawie obowiązującej taryfy przewozowej (bezsporne).

Z. D. został wezwany do opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 15,30 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 165,00 zł. Pozwany otrzymał wezwanie w dniu wystawienia tj. 17 czerwca 2013 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni (protokół Seria (...) Nr (...) k. 12).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zbyły przysługującą mu wierzytelność na rzecz N. Hurtownia (...), Mrożonek i (...) z siedzibą w W. umową sprzedaży wierzytelności z dnia 22 września 2014 r. wraz z wykazem wierzytelności (umowa k. 8 – 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności protokołu Seria (...) Nr (...) z dnia 17 czerwca 2013 r. oraz umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 22 września 2014 r. których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcia miejsca w środku transportowym.

Powyższe przepisy wskazują na obowiązek pozwanego Z. D. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany środkami transportu należącymi do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 17 czerwca 2013 r.

Ponadto zgodnie z art. 33 ust. 3 prawa przewozowego, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż pozwany Z. D. w dniu 17 czerwca 2013 r. podróżował bez ważnego biletu.

Zgodnie z art. 117 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przepis art. 117 § 2¹ k.c. który wszedł w życie w dniu 9 lipca 2018 r. i zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, i który ma zastosowanie również do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Oznacza to, że rozpoznając sprawę przeciwko konsumentowi sąd ma obowiązek z urzędu badać czy roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie pozwanego Z. D. uznać należy za konsumenta, bowiem zgodnie z art. 22¹ k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Terminy przedawnienia wskazane zostały w art. 118 k.c. zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Wskazane terminy przedawnienia mają charakter ogólny i znajdują zastosowanie, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innego terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 728 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia, kiedy miał być wykonany.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie art. 77 ust. 1 prawa przewozowego, zgodnie z którym roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem roku.

Mając na uwadze powyższe przepisy oraz stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie dochodzone w niniejszym procesie przez powoda N. Hurtownię (...), (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. uległo przedawnieniu. Jak wynika z protokołu z dnia 17 czerwca 2013 r. pozwany Z. D. został wezwany do zapłaty kwoty 180,30 zł z tytułu umowy przewozu w terminie 14 dni od dnia przewozu, który miał miejsce w dniu 17 czerwca 2013 r. Początek biegu przedawnienia w rozpoznawanej sprawie rozpoczął się więc z dniem 2 lipca 2013 r. Z tym dniem roszczenie stało się wymagalne. Roczny termin przedawnienia przewidziany w art. 77 ust. 1 prawa przewozowego upłynął z dniem 2 lipca 2014 r. Przy czym należy podkreślić, że przed datą 2 lipca 2014 r. powód N. Hurtownia (...), (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie podjął żadnych czynności w rozumieniu art. 123 k.c. które skutkowałyby przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

Jak wskazano powyżej pozew w niniejszej sprawie został złożony dopiero w dniu 21 maja 2018 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W związku z ustaleniem, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ k.c. Sąd oddalił powództwo w całości.

Pozwany Z. D., pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie, nie stawił się na rozprawę, nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożył wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 kpc w zw. z art. 340 kpc, wyrok ma charakter zaoczny.

ZARZĄDZENIE

(...)